

UZASADNIENIE

(...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., działając przez pełnomocnika, skierował do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwany P. D. zapłacił stronie powodowej kwotę 7249,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 2 maja 2010 r. na trasie nr (...) pomiędzy miejscowościami W.-K. pozwany wtargnął na jezdnię bezpośrednio przed jadący pojazd marki P. (...) doprowadzając do zderzenia. W pojeździe uszkodzeniu uległa lewa przednia lampa, lewy przedni błotnik, przednia szyba oraz dach nad szybą. Pojazd ten w chwili zdarzenia posiadał ochronę ubezpieczeniową w powodowym (...) w zakresie AC. W wyniku zgłoszenia szkody strona powodowa przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i na podstawie przedłożonej faktury wypłaciła na rzecz (...) T. G., tj. warsztatu dokonującego naprawy uszkodzonego pojazdu kwotę 7249,23 zł. Zgodnie z art. 828 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości zapłaconego odszkodowania. Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 7249,23 zł jednakże bezskutecznie.

Zarządzeniem z dnia 9 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem wydanym w dniu 9 sierpnia 2012 r. przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 maja 2010 r. o godz. 5:00 na drodze nr (...) pomiędzy miejscowościami W.– K. doszło do wypadku drogowego, w którym kierujący samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...) J. S., najechał na pieszego P. D.. Sprawcą wypadku był pozwany P. D. gdyż szedł po jezdni wzdłuż drogi w porze nocnej bez jakiegokolwiek oświetlenia pomimo, iż powinien poruszać się po chodniku. W dniu 27 października 2010 r. zostało wydane postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie wypadku drogowego na szkodę P. D. gdyż czyn nie zawierał znamion czynu zabronionego. Następnie w dniu 29 października 2010 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w M. zatwierdził niniejsze postanowienie o umorzeniu dochodzenia.

(dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 18;

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k. 19-21)

W chwili wystąpienia kolizji pojazd marki P. (...) o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem auto-casco w (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.. Właściciel pojazdu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 14 maja 2010 r. zgłosił szkodę w pojeździe wskazanemu ubezpieczycielowi. (...) T. G., za naprawę uszkodzonego pojazdu wystawił fakturę VAT na kwotę netto 7249,23 zł. W ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego strona powodowa wypłaciła na rzecz (...) T. G. kwotę 7249,23 zł.

(dowód: informacja o polisie – k. 22;

zgłoszenie szkody w pojeździe – k. 23-26;

faktura VAT nr (...) – k. 27;

pismo z dnia 6.07.2010 r. – k. 28)

W dniu 17 marca 2011 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 7249,23 zł w terminie 30 dni.

(dowód: pismo z dnia 17.03.2011 r. – k. 29)

W związku z wystąpieniem wypadku pozwany ma problemy zdrowotne i utrzymuje się z renty w wysokości 560,00 zł.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 36v)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie strony powodowej zasługuje na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny był w całości bezsporny. Dodatkowo pozwany na rozprawie oświadczył, że ma świadomość tego, iż musi zwrócić należność dochodzoną pozwem.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przedłożonych dokumentów przez stronę powodową, którym dał w pełni wiarę, nie były one także kwestionowane przez pozwanego, oraz na podstawie zeznań pozwanego.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przypisać pozwanemu odpowiedzialność za zaistnienie zdarzenia z dnia 2 maja 2010 r. Jak wynika z przedstawionych dowodów pozwany poruszał się nieprawidłowo po drodze gdyż zamiast iść po chodniku szedł bezpośrednio po jezdni czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa i w konsekwencji wystąpienie kolizji drogowej.

Zgodnie natomiast z art. 828 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. W niniejszej sprawie ubezpieczyciel przyznał i wypłacił odszkodowanie w wysokości 7249,23 zł w związku z czym przysługuje mu uprawnienie do żądania zwrotu tej kwoty od pozwanego jako sprawcy wypadku, w wyniku którego wystąpiła szkoda. Należy podnieść, iż pozwany w toku postępowania nie kwestionował zarówno swojej odpowiedzialności jak i jej zakresu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu w punkcie II sentencji wyroku znajduje oparcie na przepisie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)